01

«Okazywali nam niespotykaną życzliwość»
(Dz 28,2)[1]

Słowo Życia

Z pamiętnika:

Dzisiaj, idąc na stołówkę,
zobaczyłem chłopca na wózku inwalidzkim.
Obok była jego mama.
Zapytała mnie, czy mógłbym zawieźć jej syna na stołówkę.
Była to okazja do zrobienia małego gestu miłości więc natychmiast odpowiedziałem „tak", tym bardziej, że sam też tam zmierzałem.
Zjedliśmy razem obiad, rozmawiając o naszych zainteresowaniach pozaszkolnych,
i tak naturalnie zaczęła się piękna przyjaźń.

SOBOTA W PARKU

Luis, tak się nazywa, powiedział mi,
że miał poważny wypadek
i był to jego pierwszy tydzień
w szkole po prawie roku
rekonwalescencji.

Następnie wymieniliśmy się adresami na facebooku, aby mieć więcej okazji do kontaktów, odkryliśmy też kilka naszych wspólnych zainteresowań.

Dzisiaj dzień z Luisem był super, nadal jemy razem na stołówce. Nasza przyjaźń rozwija się, więc opowiedziałem mu o moich doświadczeniach w grupie Słowa Życia.
Zaprosiłem go na spotkanie,
aby poznał innych chłopaków z mojego sąsiedztwa,
którzy, podobnie jak ja, starają się żyć Ewangelią.

[1] Ten werset został zaproponowany przez chrześcijan różnych Kościołów na Malcie jako motto na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2020.

Dzisiaj była okazja by nasza relacja się rozwijała. Zrobiliśmy coś razem: wyjazd do miasta, aby znaleźć prezent dla jego mamy, a potem powrót do domu.
To zawsze okazja, aby być razem.

Pewnego dnia Luis był trochę smutny, zrezygnowałem więc z moich planów na popołudnie i byłem z nim, słuchając go.

DZISIAJ: Troski drugiego staną się moimi!

Jutro wraz z innymi chłopakami z grupy
pójdziemy z nim na spacer do parku,
tak jak w ostatnią sobotę.

Carlos

Zapisałem myśl Chiary Lubich, która pomaga mi żyć tym Słowem Życia.

„Jezus pokazał nam, że miłość oznacza przyjąć drugiego takim, jaki jest, w sposób, w jaki On sam przyjął każdego z nas.
Akceptować drugiego z jego upodobaniami, pomysłami, wadami, różnorodnością.
Zrobić w nas samych miejsce dla niego, oczyszczając nasze serca z wszelkich uprzedzeń, osądu i chęci odrzucenia.

Największą chwałę oddajemy Bogu wówczas, gdy staramy się przyjąć bliźniego, ponieważ wtedy kładziemy podwaliny braterskiej komunii, a nic nie daje Bogu tyle radości, co prawdziwa jedność między ludźmi.

Jedność ta przyciąga Jezusa, a Jego obecność pośród nas przemienia wszystko.

Podchodźmy więc do każdego bliźniego z tym pragnieniem, aby przyjąć go całym sercem i by prędzej czy później móc obdarzać się miłością wzajemną"[2].

Chiara

[2] Chiara Lubich, Słowo Życia z grudnia 1986 r.

Przygotowane przez **Centrum Młodzi dla Jedności**
www.teens4unity.org
ruch focolari